

Venedik Bienali

BIENAL NEDİR?

Bienal, Fransızca "her bir diğer yıl" anlamına gelen ve iki yılda bir düzenlenen etkinliklere verilen addır. Çoğunlukla kültürel veya sanatsal faaliyetler için kullanılan bir terimdir. En eski bienal 1895'ten beri düzenlenen Venedik Bienali'dir.

**PRIMA ESPOSIZIONE
INTERNAZIONALE D'ARTE
DELLA CITTÀ DI VENEZIA · 1895**

22 APRILE - 22 OTTOBRE

PREMI • MUNICIPIO L. 10.000 • MINISTERO L. 5.000
• PROVINCIA L. 5.000 • CASSA RISPARMIO L. 5.000

COMITATO DI PATROCINIO. AVSTRIA-VNGHERIA: Munkacsy-Passini - BELGIO: Van der Stappen - DANIMARCA: Kroyer - FRANCIA: Dubois-Carolus-Duran · Henner · G. Moreau · Puvis de Chavannes - GERMANIA: Liebermann · Schönleber · Uhde - INGHILTERRA: Alma Tadema · Burne Jones · Leighton · Millais · ITALIA: Boldini (residente a Parigi) · Carcano · Dall'Acqua (residente a Bruxelles) · Maccari · Michetti · Monteverde · Morelli · Pasini (residente a Parigi) - OLANDA: De Haas · Israels · H.W. Mesdag · Van Haanen - RVSSIA: Bernstamm - SPAGNA: Benlliure · Jimenez Aranda · Sorolla · Villegas - SVEZIA-NORVEGIA: Peterssen · Zorn ·

Venedik Bienali Arsenal Pavyonları

Venedik Bienali Arsenal Pavyonlari

la Biennale

İTALYA'nın Venedik kentinde iki yılda bir gerçekleştirilen, önde gelen güncel sanat sergisidir. Venedik Film Festivalini ve Venedik Mimarlık Bienalini de bünyesinde barındırır. Sanat bienali iki yıl arayla tek sayıyla biten yıllarda yapılırken mimarlık bienali çift yıllarda yapılır. 1999'da "Uluslararası Güncel Dans Festivali" de başlamıştır.

Kısa Kısa... Kısa Kısa...

- 1895 yılında yapılan ilk Bienalde **dekoratif sanatlar** önemli rol oynamıştır. Yirminci yüzyılın ilk on yılında etkinlik daha da uluslararası niteliğe erişmiştir. 1907'den sonra birçok ülke kendi ulusal pavyonlarını kurmaya başlamıştır. I. Dünya Savaşı'ndan sonra Bienal modern sanattaki yenilikçi akımlara ilgi göstermeye başlamıştır. İki Dünya Savaşı arasındaki yıllarda birçok önemli modern sanatçı bu etkinlikte işlerini sergilemiştir.

1893-1909

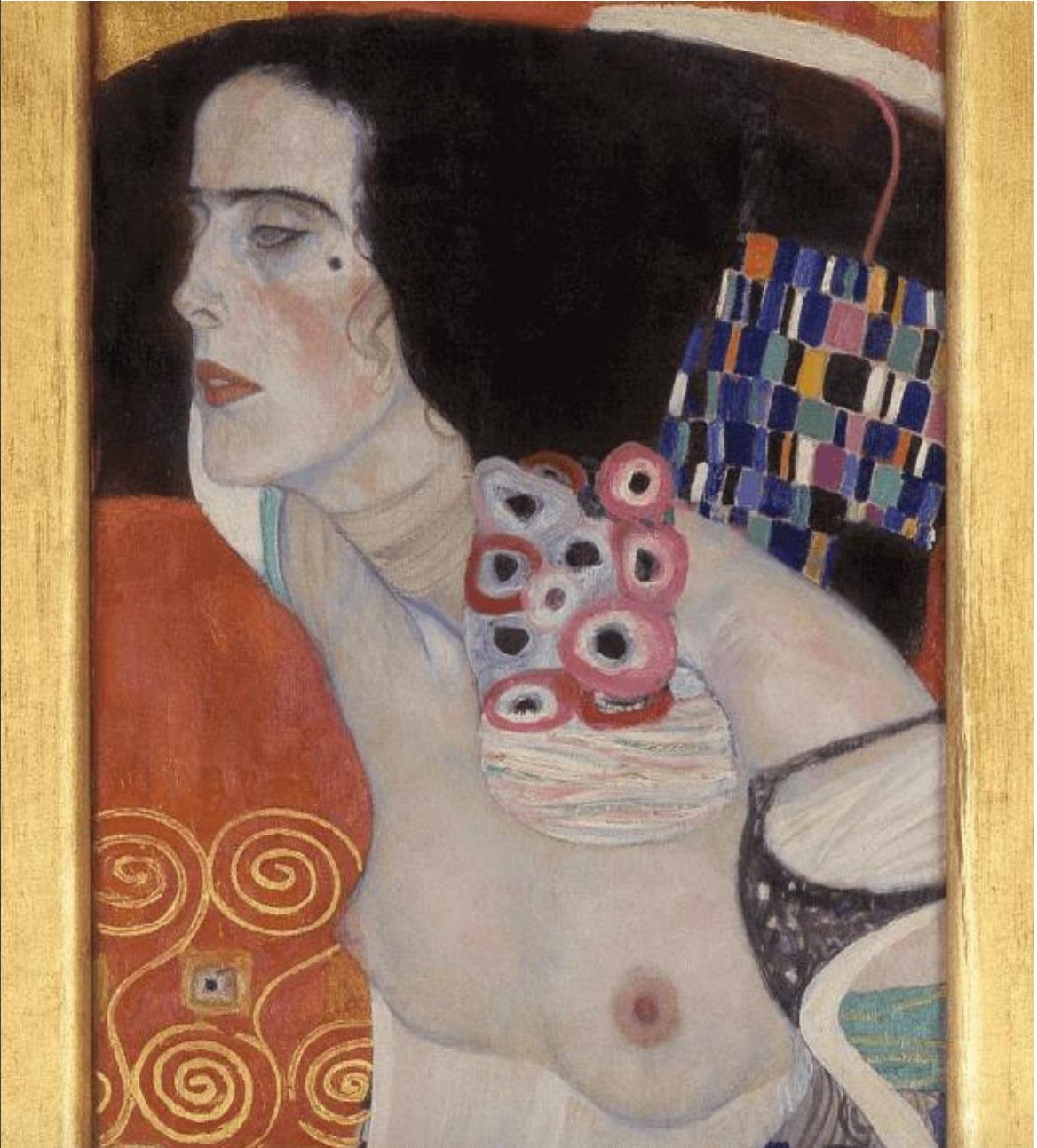
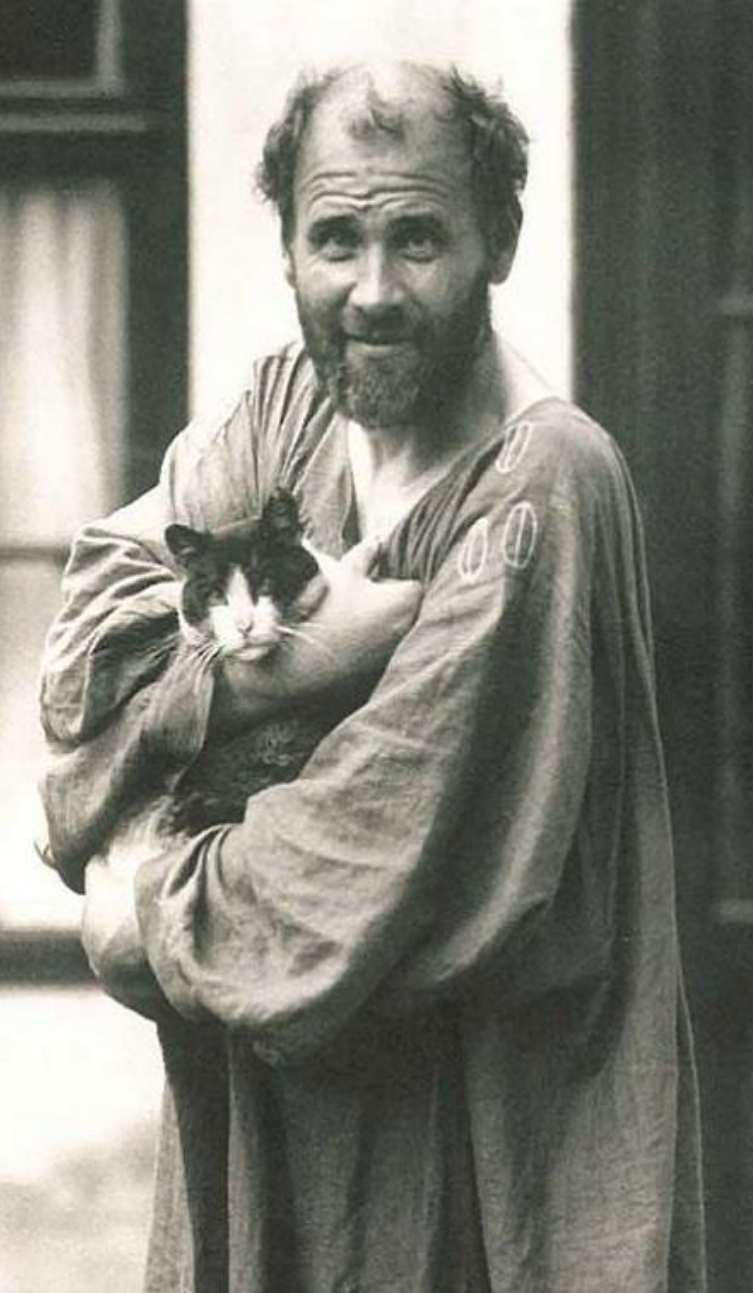

1895'te Venedik'in belediye başkanı Riccardo Selvatico, yerel turizmi canlandırmak ve kentteki sanatçıları desteklemek üzere bir sanat fuarı icat etmiştir. Fransa, Britanya ve Almanya da bu sürece katılmıştır. Her biri birer ulusal pavyon inşa ederek, Giardini Pubblici içindeki tepeye bayraklarını dikmişlerdir. Bu tepe, San Marco'nun çan kulesi 1902'de yıkıldıktan sonra, geride kalan molozlardan oluşturulmuştur. Zamanla başka ülkeler de buraya yerleşmiştir.

Venedik Belediye Başkanı Riccardo Selvatico'nun büstü, Giardini Pubblici, Bienal alanı, Venedik.

Doğumundan 1. Dünya Savaşı'na Venedik Bienali

- Venedik'teki ilk Bienal, 30 Nisan 1895'te 200 binden fazla ziyaretçiyle açıldı.
- 2. Bienal'den itibaren, Bienal, Venedik Sanatı'nın görünürlüğünü ve kalitesini artıran makaleler ve incelemeleri teşvik eden Eleştirmenler Ödülü gibi sanat alanına bazı yenilikler de getirdi.
- Alman sanatı Venedik'e önemli eserler ve sanatçılar taşıdı: 1899 Bienali'ne Klimt ve ünlü Giuditta II'yi(Judith) sundu.

Klimt ve Giuditta II

- 4. Bienal sanat sergisinde Fransız sanatı, 30'ların Fransız manzarasının sergilendiği- Corot ve Millet'in eserleri - ve Rodin'in kişisel sergisiyle daha görünür hale geldi.
- 5. Bienal'de Fransız İzlenimciliği'nin artan önemine rağmen, Venedik Bienali Sanat Sergisi Sargent (1907) ve Bartlett'i (1909) sergilemeyi tercih etti.

Toplayıcılar, Jean François Millet

Jean-Baptiste-Camille Corot: *The Sin-le-Noble Road near Douai*

Fransız Manzara ressamaları Jean Francois Millet ve Jean Baptiste Camille Corot

- Yabancı Pavyonların organizasyonu 1907 yılında, önce Belçika, ardından İngiltere, Almanya ve Macaristan ile başladı.
- Fransa ve İsveç pavyonu 1912'de, 1914'te ise Hollanda organizasyona katıldı.
- İtalya Krallığı'nın kuruluşunun 50. Yılına denk gelen 9. Venedik Bienali'nde Klimt, Renoir, Courbet retrospektifi ve Monticelli Venedik'e getirildi.
- Dışavurumculuğun doğuşuyla birlikte 1914'te Venedik Ensor'un kişisel sergisine ev sahipliği yaptı. I. Dünya Savaşı yıllarında Venedik Bienali askıya alındı.

James Ensor, The Intrigue/ Dalga-Oyun, 1890.

İki Dünya Savaşı Arasında

- 1920'de Fransız Pavyonu'nun küratörü Signac - kendi çalışmalarının yanı sıra, Cézanne, Seurat, Redon, Matisse ve Bonnard'ı da ifşa ederken; Hollanda, Van Gogh ve İsviçre ise Hodler'dan bir retrospektif sundu.
- 1922 Venedik Sanat Bienali, sayısız tartışma arasında gerçekleşti: Modigliani'nin retrospektifi, sanatçının yaşamı hakkında çok fazla eleştiri toplarken; Afrika heykelinin sergilenmesi, aşağılayıcı ve bir anlamda 'ilkel' olarak tanımlandı.
- Venedik Bienali sergisinde yirmili ve otuzlu yıllarda Fransız sanatı baskın olmaya devam etti. Bu yıllarda Venedik Bienali Festivali'ndeki Fransız pavyonu, Gauguin, Toulouse-Lautrec, Monet, Manet, Degas ve Renoir'in retrospektifine ev sahipliği yaptı ve çağdaş Matisse, Van Dongen ve Zadkine'yi sundu.

İtalyan Pavyonu 1930'lar

Amadeo Modigliani, 1930 Venedik Bienali.

1939'da Hitler'in Polonya'yı istilası ve İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla, Arnold Breker'in Giardini Pubblici'deki Alman pavyonunu istilası eşzamanlıydı. Bu vesileyle, Alman Pavyonundaki çalışmanın adı *Teyakkuz* idi. O zamandan beri çok şey yaşandı. 50 yıl sonra, Almanya'nın yeniden birleşmesiyle birlikte, 'teyakkuz'un yarattığı dehşet verici hasarın belki biraz olsun giderilmesi için bir adım atılabilirdi. Hepimiz biliyoruz ki o yıllardaki insan kaybını geri döndürmek mümkün değil.

Hans Haacke

XXII Esposizione Internazionale d'Arte di Venezia 1940 (197) Foto Ferruzzi - Venezia
Padiglione della GERMANIA "INTERNO SALA.

Alman Pavyonu'na giriş, Venedik Bienali, 1940 (Arnold Breker, *Teyakkuz*, 1939).

Bienal 1938 yılında önemli bir çıkış yakalamışken savaş nedeniyle 1944 ve 1946 Bienalleri iptal edildi.

Operation Bowler, Venice March 1945

1948'den Sonra Bienal

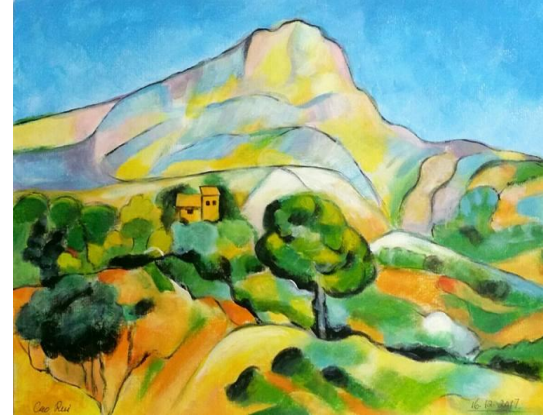
Savaşın olumsuz etkilerinin sürmesine rağmen, 24. Venedik Bienali'nde hiçbir pavyon boş kalmadı. 1948'deki Bienal sanat fuarında, Ernst, Dali, Kandinsky, Mirò ve Mondrian, Monet, Sisley, Cezanne, Degas, Gauguin ve Van Gogh vurgulandı.

Kandinsky

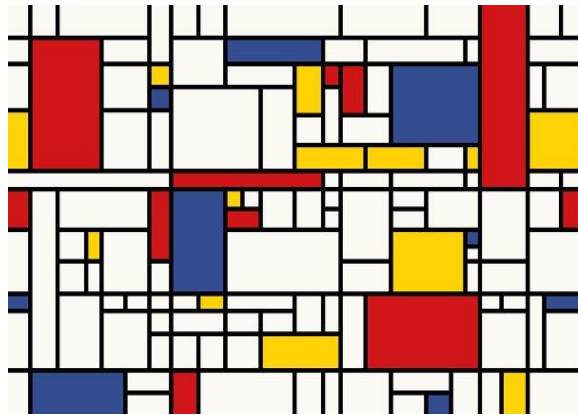
Miro

Cezanne

Degas

Mondrian

Van Gogh

Ernst

Savaş Sonrası Dönem ve Yüzyılın Ortası

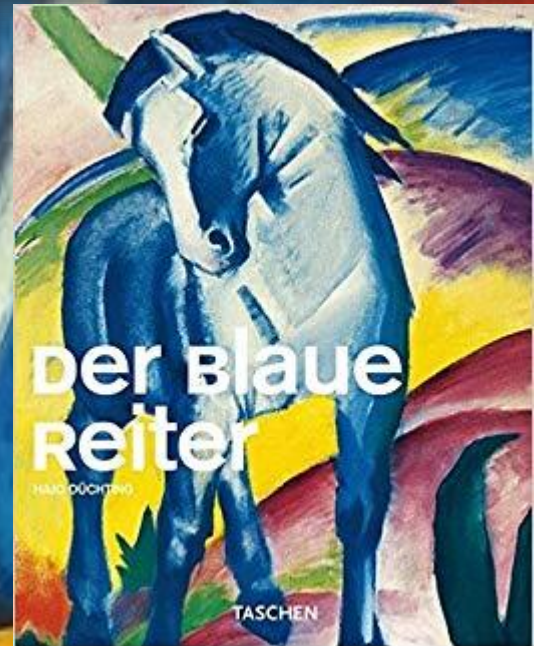
- Venedik'teki 1948 Bienali'nde başlayan avangardın öne çıkışı, ilerleyen beş bienalde daha devam etmiştir. Dadaizm dışında, Venedik Bienali halkı Avrupa Avangardı ile buluşturacak bir sanat köprüsü kurmayı başarmıştır.
- 1950'de Bienalde Fovizm, Kübizm, fütürizm ve Blaue Reiter akımlarını temsil eden sergiler oldukça başarılı olmuştur. Bienal'deki Meksiko Pavyonu'nda Orozco, Riviera, Siqueiros ve Tamayo'ya ilişkin eserler başarıyla paylaşılmıştır.
- Bu dönemde dünya sanatta yeni trend patlamalarıyla karşı karşıya kalmıştır. Bienal'de kurulan Amerikan pavyonunda Pollock'un şaşırtıcı sanat eylemlerinde ortaya çıkardığı resimler sergilenmiştir.

- *Der Blaue Reiter (Mavi S vvari Akımı)*

Vassily Kandinsky ve Franz Marc'ın 1911'de Almanya'nın Münih  hrinde kurduğu ressamlar birliğidir. Kandinsky ve Marc 1912'de, içinde plastik sanatlara ve müziğe yer verdikleri Der Blaue Reiter adında bir almanak yayınladılar ve iki sergi düzenlediler. 1912 yılında yayımlanan Der Blaue Reiter yillığında Almanya ve Rusyadan halk sanatı  rneleri, Japon estampları Afrika ve Okyanusya'dan kültürel nesnelere,  ocuk resimleri ve orta  ağ heykelleri yer almıştır.

Franz Marc, The Tower of Blue Horses 1913

Altmışlar

- Eleştirmenler, 1960'daki Uluslararası Sanat Sergisinde Gayri resmi seçimlerin ve elemelerin yapılmasına ve onaylanmasına yol açmışlardır.
- 1964'te Venedik Bienali'nde Amerikalı ressam Rauschenberg'e ödül verilmesi aynı zamanda Amerikan pop art'ın Avrupa'ya etki etme sürecine de işaret etmiştir.
- 1966 Bienali, kurumsallığa ve rasyonelliğe geri dönüş yaparak Venedik'teki çeşitli bahçelerde, Le Parc ve Soto'nun optik ve kinetik sanat yerleştirmelerine ev sahipliği yaptı. İtalyan sanatı açısından da hareketli olan Bienal, o yıllarda hayatını kaybeden Boccioni ve Morandi'nin retrospektiflerini izleyiciyle buluşturması açısından önemlidir.

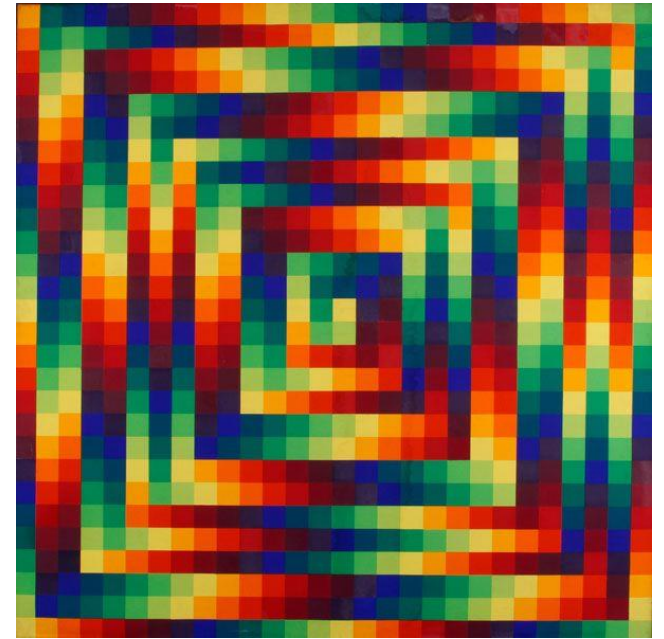

Aziz Petrus Bazilikası sergiler için kullanılmaya başlandı.

VENEDİK BİENALİ, 1964
Rauschenberg's *Studio*
Resminin Yerleştirilmesi
(1960–61), Venedik 1964.

Julio Le Parc, Op art

1968'deki dünya çapındaki gösteriler Venedik Bienalini tamamen etkilemiştir, birçok sergi kapalı kalmış, çok sayıda sanatçı gösterilere katılmıştır.

'Portere Operaio' (Workers' Power).

Yetmişler

- 1970'lerin Venedik Bienali'nde Büyük Ödüller kaldırıldı, satış ofisi iptal edildi ve monografik sergiler ile kutlamalar üzerine tematik incelemeler tercih edildi.
- Malevich, Duchamp, Man Ray ve Albers'in eserleri sergilenerek sanatın bazı problematiğini sunmak istenmiştir.
- Gino De Dominicis, Luciano Fabro, Mario Merz, Germano Olivotto and Franco Vaccari tarafından açılan İtalyan pavyonunda Dominicis'in "İş ve Davranış" isimli çalışmasıyla oldukça ses getiren bir bienal olmuştur.
- 1973'de, İtalyan Parlamentosu, Bienal'in yeni Statüsünü onaylamıştır. Bienalin disiplinler arası ve mevsimsel bir yapıya kavuşması gerekliliği kabul edilmiştir. Olaylar (happening), tartışmalar ve performanslar için kullanılacak yeni alanlar geliştirme kararı da alınmıştır.

Gelecekte sanatın hala geleneksel heykeltıraşlara veya heykellere emanet edilip edilmeyeceğini merak eden ve o yıllarda birçok sanatçının eserlerinin tercih edileceğini neden düşündükleri bir sergidir.

“İş ve Davranış”

Bu, Bienal gibi bir kamu kurumunun, 1968 devriminden bu yana İtalya’da ortaya çıkan özgürlükçü hareketlerle başa çıkması sürecinde önemli bir fırsattı, çok cesur ve öncü bir sergiydi. Geleneksel resim sanatından çok, yeni teknoloji ve medya sanatıyla gündeme gelmiştir. Özellikle fotoğrafçılık, video sanatı, gerçek nesnelerin yerleştirilmesi vb. tarzıyla öne çıkmıştır.

1974 Venedik Bienali tamamen Şili'ye adanmıştır: Cumhurbaşkanı'nın dul eşi Hortensia Bussi, diktatör Pinochet'ye karşı en büyük kültürel protesto olarak kabul edilen 1974 Bienali açan kişi olmuştur.

- 1977'de tartışmalı “Muhaliflik Bienali”, “Yeni Sovyet Sanatı: Resmi olmayan bir perspektif” isimli sergiyi kurdu ve Venedik'teki 38. Bienal; Kandinsky, Mondrian, de Chirico, Boccioni, Rauschenberg, Braque, Duchamp ve Picasso'nun eserlerini izleyicilerle buluşturdu.

la Biennale Venezia 1980
1 Giugno - 28 Settembre

arti visive

BV

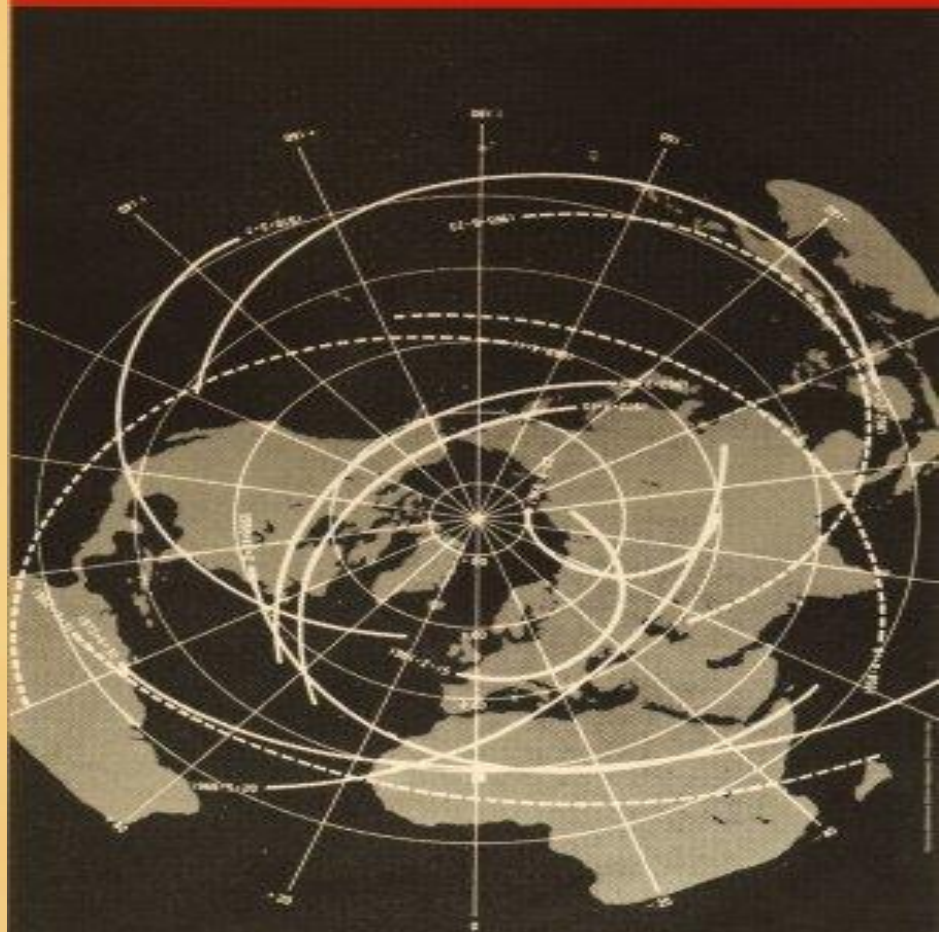

97

<http://www.biennale.it>

La Biennale di Venezia
ALFA Espansione
Internazionale d'Arte
dal 15 MAGGIO al 31 OTTOBRE
Giardini di Castello
Giardini dell'Arsenale

Info:
Tel. +39 041 5222111
www.biennale.it

OMEGA

illy

957-500568

SEKSENLER

Seksenlerde Bienal sanat sergisi, çeşitli temalar üzerine geliştirilmiştir: Sanat olarak sanat (1982), Aynada sanat (1984), Sanat ve bilim (1986). 1980'de Uluslararası Sanat Sergisi Venedik Bienali, Trans-Chia, Clemente, De Maria ve Paladino ile birlikte genç sanatçılar için bir girişim olan 'Aperto' 80'i sunmuştur.

1986'da Venedik Bienali 'Sanat ve Bilim' adıyla ilk kez iki bölüme ayrıldı: 'Geçmiş ve şimdiki' ve 'Tam bilimler çağında' önemli bölümlerdir.

Noguchi'ye (ABD) adanmış olan sergi ve 'Güney Afrika Pavyonu' olarak açılan ırkçılık karşıtı girişimi *Vincenzo Eulisse* büyük başarılar kazanmıştır.

ABD pavyonu, bir sonraki Bienalin kahramanları arasında yer almıştır.

**VİNCENZO EULISSE'NİN EN
PROVOKATİF ÇALIŞMASI 1986
VENEDİK BİENALİ'NDE GÜNEY
AFRİKA PAVONUNDA
GERÇEKLEŞTİRDİĞİ KASAP
DÜKKANI YERLEŞTİRMESİDİR.
TAVANDAN SARKAN ZİNCİRLERİN
ÜZERİNE ASTIĞI VE AFRİKA'DAKİ
IRK AYRIMINI ELEŞTİRMEK İÇİN
YAPTIĞI SUNUMDUR. BU
TAVANDAN ZİNCİRLERLE TIPKI BİR
ET PARÇASI GİBİ İNSANLAR/
MANKENLER ASILMIŞTIR.**

Vincenzo Eulisse

DOKSANLAR

- Venedik'te 1990'da kurulan Uluslararası Sanat Sergisi 'Gelecekteki Boyut'ta, Pop Art sanatçısı Rauschenberg, çalışmalarından birini Sovyet pavyonunda sunmuştur.
- Arsenal Koridoru'nda “Açık” temalı bir yerleştirme gerçekleştirilmiştir.
- Bu Bienal'de dini protestoların yanı sıra AIDS konusunda bir çalışma, çevre duyarlılığına ilişkin canlı karıncalar içeren bir çalışma da yer almıştır.
- Sergi, İngiliz sanatçı Hirst tarafından bir inek kadavrasının kesilmesi nedeniyle sağlık kontrolleri gerekçesiyle ziyarete kapatılmıştır.
- Bu Bienal, Holzer'in elektronik yazı ve reklam örneklerini sunduğu ABD pavyonu için yine büyük bir başarı olmuştur.

Bölünmüş Anne ve Çocuk
Damien Hirst, 1993

Heykel, 1993 Venedik Bienali'nde sergi için yapıldı ve daha sonra, Hirst'e 1995 yılında Tate Britain'deki Turner Ödülü'nü kazandı (ardından The Tate Gallery) odak noktası oldu. Şimdi Oslo Astrup Fernley Modern Sanat Müzesi koleksiyonunda. Hirst, 2007'de Tate Britain' için bir kopyasını hazırladı.

- 1995 Venedik Bienali'nde İtalyan olmayan bir kişi, Fransız Jean Clair yönetici olarak görev yapmıştır. Clair, Palazzo Grassi'de "Kimlik ve Ötekilik" isimli sergiyi organize etmiştir. Sergi yüz ve beden imgelerine odaklanmıştır. Sergi, dünyanın en ünlü müzelerinde farklı eserlere ev sahipliği yapmıştır.
- 1999 (dAPPERTutto) ve 2001 (İnsanlık Platosu) Bienalleri Venedik'te Arsenal'deki önemli binaların da kurtarılmasını sağlamıştır.

BIENNALE ARTE 2017

13.05 → 26.11

VENEZIA,
GIARDINI ARSENALE

«Viva Arte Viva»

Katılımcıların kendilerinden bir şeyler bulabileceği ve kimi zaman da aktif olarak rol oynayabileceği etkinliklerden oluştu. Bienalin bir resim sergisinden temel farkı, eserlerin katılımcılarla bir bütünlük oluşturmasıdır.

**Christine Macel, 2017 Bienal k urat r 
«Sanat, dünyayı yeniden icat edebileceğiniz bir yer»...**

Pompidou'da küratörlük çalışmalarının yanı sıra, 2004 ve 2013 yılları arasında sekiz sergi düzenlediği ve uluslararası sahnede genç sanatçılara adanmış bir galeri olan "Espace 315" için çok sayıda sergi tasarladı.

Koo Jeong-A, Magnus Von Plessen, Xavier Veilhan, Jeppe Hein, Pawel Althamer, Damian Ortega, Tobias Putrih, Navid Nuur, Nina Beier, Simon Denny, Yorgos Sapountzis Macel'in çalıştığı genç sanatçılar arasında yer almaktadır.

Macel, 2002 yılında, genç Fransız ve uluslararası sanatçıların film prodüksiyonunu ön plana çıkaran “Prospectif Cinéma” konseptinden, organizasyonundan ve programlanmasından sorumluydu.

Ayrıca iki yıl boyunca Festival du Printemps de Cahors'un sanat yönetmenliğini yaptı (ExtraetOrdinaire, 1999; Sensitive, 2000) ve Mareppe'deki FRAC'deki John Bock tarafından Moore Space Miami'deki (2005) Jeppe Hein'in küratörlüğünü gerçekleştirdi. (2006) ve Sharjah Vakfı'nda (2012) çalışmalar yürüttü.

Artforum, Flash Art, Art Press, Parkett ve Cahiers du Musée ulusal d'art moderne gibi çeşitli dergilere katkıda bulunuyor. Çağdaş sanatın teması ve sanat eserlerinde zaman kavramı üzerine Le Temps pris / Alınan Zaman (Fransızca, İngilizce, Monografik / Centre Pompidou 2008) deneyi de dahil olmak üzere pek çok makale, kitap ve katalog yazarıdır. Kısa bir süre önce 2015 yılında MoMA'nın katalogunda Lygia Clark ve New York'taki Yeni Müze'nin katalogunda Anri Sala'da bir makale yayınladı (Phaidon, Şubat 2016). 1997'den 2002'ye kadar Paris'teki École du Louvre'da çağdaş sanat dersleri verdi ve çağdaş sanat (Espace Blank, Paris), sanat ve sinirbilim (AoN, Berlin), sanat ve sanat üzerine çeşitli dernekler kurdu.

Mending Project

TAMİR PROJESİ

Sanatçı Lee Mingwei, bu projede ziyaretçilerini kendilerine ait birer yıpranmış kıyafet, aksesuar ya da kumaş parçası getirmeye ve şovun bir parçası olmaya davet etmiştir. Sanatçı da bu eşyaları rastgele ve rengarenk ipliklerle onarmış ve yeniden dekore etmiştir.

Bu süreçte de sanatçı ve ziyaretçi oturup sohbet etme ve paylaşımda bulunma fırsatı elde etmiştir. Sonunda da bu eşyalar iplik makaralarıyla duvara tutturulmuştur. Eserin sahipleri de yaratıcıları katılımcılar olmuştur.

Geleneksel Japon el sanatı ve bir kısmı çöp sayılabilecek günlük malzemeler, sanatçı tarafından doğup büyüdüğü ve halen çalışmaya devam ettiği Hiroşima'yla derin ve kişisel bağlar içinde yorumlanıyor. Şehrin nükleer bombadan sonraki yıkıntılarında bulunan objelerin kullanılması, vatandaşların eski yaralarını iyileştirme amacı taşıyor.

Turned Upside Down, It's a Forest, Japonya

Nijerya'yı temsil eden üç çağdaş sanatçının her biri, ülkenin geçmişten günümüze uzanan özgün konumuna dikkat çekiyor. Bellek, kimlik, koloncilik ve kültürel miras ekseninde şekillenen çalışmalar; büyük çapta yerleştirmeler, performans odaklı filmler ve resimler içeriyor.

How about NOW?
Nijerya

Rasheed Araeen, *Sonsuza kadar sıfır...* Arsenale,

Ernesto Neto, *Um Sagrado Lugar (Kutsal Yer)*, 2017, karışık teknik, yerleştirme, Arsenale.

Neto'nun imzası olan organik tarzda yapılmış bu çadır,
Brezilya'nın Amazon Bölgesindeki Acre eyaletinde yaşayan
Huni Kuin yerlileri için Cupixawa veya sosyal buluşma yeri
sağlamaktadır.

Burada Huni Kuin ziyaretçilere şifa törenleri gerçekleştiriyor
(tabela psikoaktif ayahuasca'yı kullandıkları anlamına geliyor;
saatlerce süren bu yüzden gelato ve daha sonra bir gondol
gezisine çıkmanız tavsiye edilemez).

Yerleştirme, bize dünyayı algılamanın farklı biçimlerini
göstermeye çalışır, ancak bir turist olarak. Venedik size bu
fırsatı sunarak farklı ve turistik yüzünü de göstermiş oluyor.

2019 VENEDİK BİENALİ'NİN BAŞLIĞI “ENTERESAN”

*Venedik Bienali son edisyonunda dünyanın içinde bulunduğu belirsiz, krizli ve karmaşık ortamı anlatan bir başlıkla kapılarını açacak: “May You Live in Interesting Times”
(Enteresan zamanlarda yaşa!)
Başlık ilhamını Britanya parlamentosunun üyelerinden Austen Chamberlain'in 1930'larda yaptığı bir konuşmada sarf ettiği ve bir “Çin bedduası” olarak bilinen sözlerden alıyor.*

TÜRKÇE ENGLISH ITALIANO

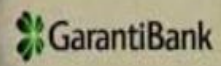
**DON'T
COMPLAIN
NON
LAMENTARTI**

**THE PAVILION OF TURKEY
52nd INTERNATIONAL ART EXHIBITION
VENICE BIENNIAL / 10th JUNE - 21st NOV
HÜSEYİN ALPTEKİN**

**IL PADIGLIONE DELLA TURCHIA
52. ESPOSIZIONE INTERNAZIONALE
D'ARTE LA BIENNALE DI VENEZIA
10 GIUGNO - 21 NOVEMBRE
CURATOR COMMISSAR VASIF KORTUN**

2007

Sponsored by

Under the
auspices of

With the
contribution of

PROMOTION FUND OF
THE TURKISH PRIME MINISTRY

Supported by

VENEDİK BIENALI/TÜRKİYE PAVYONU DOSTLARI
VENICE BIENNIAL/FRIENDS OF THE TURKISH PAVILION
BIENNALE DI VENEZIA/AMICI DEL PADIGLIONE TURCO

Organised by

DON'T

Hüseyin Alptekin, Bienalde Türkiye'yi temsil eden yerleştirmesinin başlığını, bir memnuniyetsizliği şikâyet yoluyla gidermenin boş yere konuşmak olduğunun bilincinde kalarak "Don't Complain" (Şikâyet Etme) koymuştur.

TÜRKİYE PAVYONU
4 HAZİRAN - 27 KASIM 2011
ARTIGLIERIE, ARSENALE

KÜRATÖR
FULYA ERDEMCI
KÜRATÖR YEL İSİRLİCİ
DANAE MOSSMAN

Plan B

AYŞE ERKMEN

ENGLISH

la Biennale di Venezia

54. Esposizione
Internazionale
d'Arte

Partecipazioni nazionali

PLAN B

FOTOGRAFLAR

SÖYLEŞİ

ÇANTA

KİTAP

ÖZGEÇMİŞLER

SPONSOR

HİMAYESİNDE

KATKILARIYLA

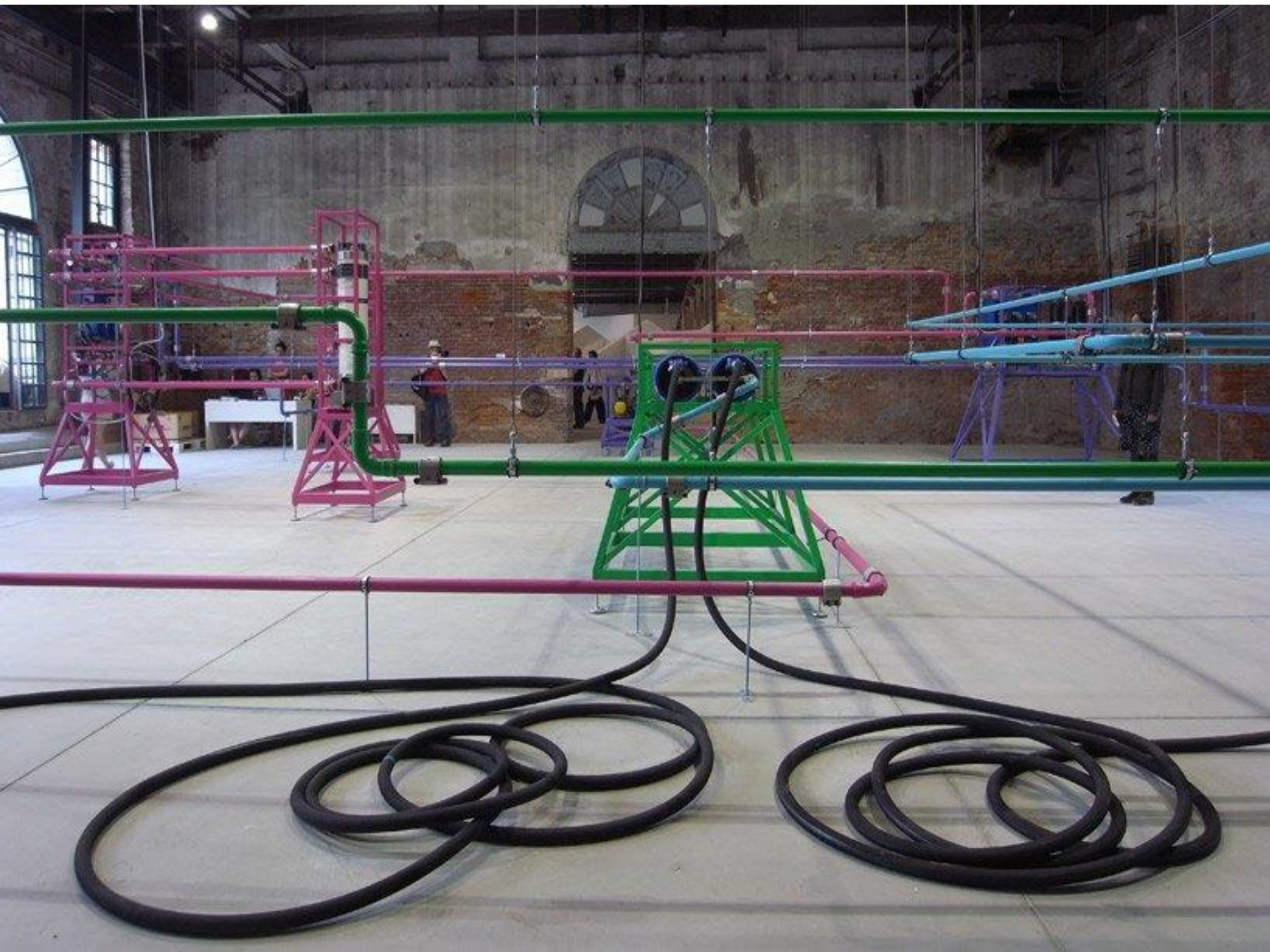

DÜZENLEYEN

2011

- Ayşe Erkmen'in "B Planı" başlıklı heykel yerleştirmesi, Venedik'in suyla olan kaçınılmaz ve karmaşık ilişkisinden yola çıkıyor. Bu projeyle Erkmen, Arsendale'nin bir odasını kompleks bir su arıtma birimine dönüştürüyor: Heykel gibi işleyen makineler, izleyiciyi kanala temiz, içilebilir suyu geri veren filtreleme sürecinin içine alıyor.

Hafıza Mekanları, 2014 —Murat Tabanlıoğlu

- *Hafıza Mekanları* (Places of Memory) bir tarihçi bakışıyla Türkiye'deki modern mimarlığı ortaya çıkarmak, eksiksiz bir katalog sunmak ya da sadece ona özgü yerellikleri yakalamaya çalışmak yerine bienalin ana temasını bireysel algı ve deneyimler üzerinden ele almayı deniyor.

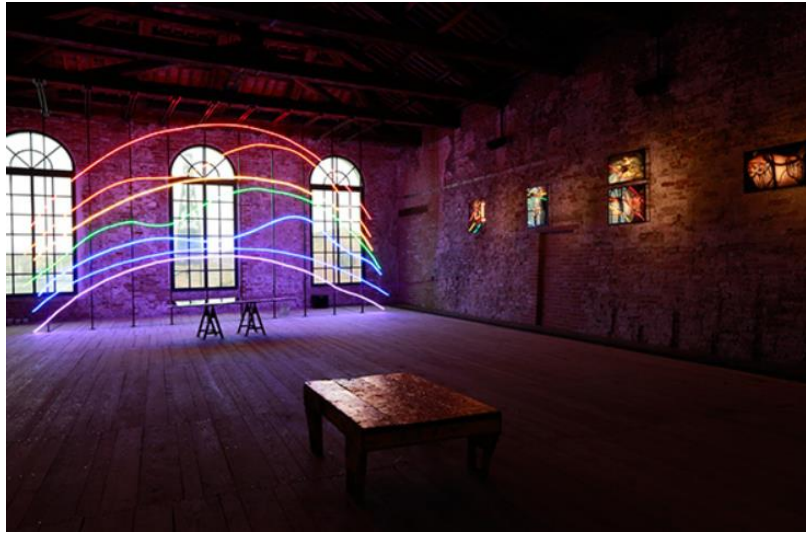

56. Uluslararası Sanat Sergisi
la Biennale di Venezia
Türkiye Pavyonu

Küratör: Defne Ayas

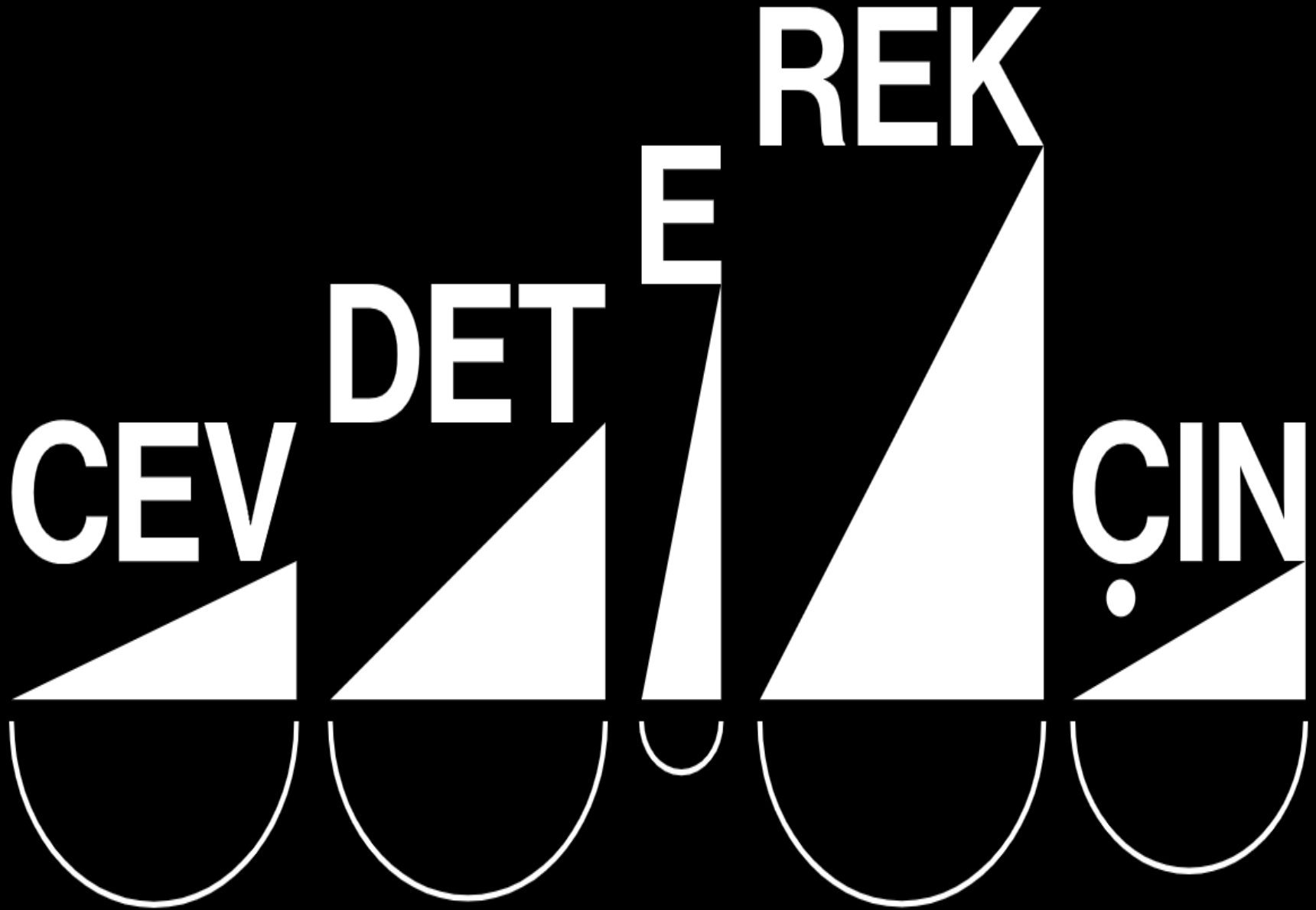
Sarkis
Respiro

2015

- *“Respiro ile zamanların başlangıcına, ilk gökkuşuğuna, diğer bir deyişle ışığın ilk kırılma anına gideceğiz. Tarih içindeki belirli anlara sabitlenmek yerine bugünün ve uzak geçmişin güncelliğine aynı anda sahip çıkacağız. Durağanlığa karşı dönüşmeye, dönüştürmeye, nefes almaya, hissettirmeye devam edeceğiz.”*
—Sarkis, 2015

Cevdet Erek, 2017

- Mekâna özgü bir yerleştirme olan ÇIN, mekânın şiiresel ve politik tahayyüllerini mimari ve ses aracılığıyla keşfetmeyi deniyor. Eserin başlığı, işi önceden haber veren bir ses sinyali olarak düşünöldü. Türkçede bir yansıma sözcük olan ÇIN, vurmali bir sesi taklit eden bir sözcük olmasının yanı sıra, iki ayrı kelimenin türediği bir kök: Çınlama (reverberasyon) ve kulak çınlaması.
- Erek, ÇIN ile daha önce gerçekleştirdiği “Ritimler Mekânı”, “Cetveller ve Ritim Çalışmaları” ve “Ses Süslemesi” gibi seri işlerinde araştırdığı tema ve yöntemlerin bir bölümü üzerine denemelerini sürdürüyor. Bu işlerde tarihin, gündelik yaşam ve doğanın ritimleri, ses, mimari ve performansın bir araya gelmesiyle ifade buluyor, görsel ve işitsel zaman çizelgeleri inşa ediliyor, örüntüler ve söz aracılığıyla mimari “ses süslemeleri” yaratılıyor.

2019 Venedik Bienali Türk Pavyonu, İnci Eviner

Biz, Başka Yerde için Türkiye Pavyonu'nu bir sahneye dönüştürecek [İnci Eviner](#), sahne üzerinde, kendi çizdiği desenlerden yola çıkarak yeniden biçimlendirdiği mimari öğelere, videolara, ses yerleştirmelerine ve objelere yer vererek, farklı duysal ve görsel katmanlar oluşturmayı amaçlamıştır.

KAYNAKLAR

- <https://www.labiennale.org/en> (Venedik Bienali Resmi web sitesi)
- <https://bienal.iksv.org/tr> (İstanbul Bienali Resmi Web Sayfası)
- Güler Bek. "Çağdaş Türk Sanatında Bir Sergi Oluşumu ve Sanat Ortamına Etkileri: Bienaller", Sanat Yazıları 9, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Yayını, 2002 Güz Dönemi: 41 - 57.
- Gürlemez Arı, A . (2020). Venedik Bienali'nin Osmanlı İmparatorluğu'yla İlk Teması: Saray Koleksiyonundan Bir Tablo Talebi . Art-Sanat Dergisi , (13) , 169-188 . DOI: 10.26650/artsanat.2020.13.0007

Teşekkür Ederim

Ceren Karadeniz